

Titulus. xxxiii. 2. xxix

est fort' tūdo. et ubi est sūma vñitas q̄ dñ
esse in hōies. oris ex h̄ q̄ pmo q̄ libz hō ē
vñit' cū deo p amore. et deinde q̄ q̄libet
est dei imago clara et viua et vera. Iō ex
p̄seq̄nti debet se in uice amare et h̄re vñita
tē. Et iposs. bile ē q̄ aliq̄s amer deū: qn a/
met imaginē ei⁹ viua. et q̄nto maḡs amat
eius psonā: tanto maḡs amet ei⁹ imaginē
Et iō cū vñusq̄s hō sit dei imago viuēs
q̄nto ḡ q̄s amat deū: tanto etiā magis a/
mabit quēlibet hoiem. et q̄nto maḡs vñ⁹
hō amabis aliū: tanto maḡs illi vñit'. Ista

In ho-
mies pē
esse ppe-
tua vni-
tas.

vñitas durabit qđ diu amor durat: et a/
mor sp̄ pē durare..qđ etiā vñitas sp̄ pē du/
rare: **E**t exinde seq̄tur: qđ inter hoies pōt
esse ppetuitas et ppetuia vñitas. quia ista
vñitas qđ pueit ex rali amore: facit hoies
vnū. iō mutat vnū hoīem in aliū et trans-
fert. et econverso. **E**t hoies hñt sp̄ istazvni
onē. et sunt tantū vnū qđ nō pñt eē magis
vnū. **E**t qđ ex maria vñitate surgit ma-
gima fortitudo. iō hoies dñ sunt vñiti p̄
istū modū. hñt maximā fortitudinē et in-
vincibile. **E**t sic p̄t qđ hoies dñ respiciūt
ad deū. inde vñiunt̄ inter se: et fūt vnū.
et p̄ qñs fortificant̄ inter se: ac magis for-
tificant̄. et dñ hoies respiciūt ad seip̄os et
nō ad deū. sed qđlibet ad seip̄m: tunc dñiū
dunqđ inter se: et fūt plures. et p̄ qñs debi-
litant̄: et tota fortitudo destruit̄: qđ solum
orū ex vñitate. **I**deo ista vñitas est totuz
bonū hoīis ac tota fortitudo. et qđnto ma-
gis crescit: tanto magis crescit bonū hoīis.
Et qđ ista vñitas pē sp̄ durare. iō bonum
hoīis pōt esse pperū. **E**t qđ oēs esse pñt
in ista vñitate. iō oēs pñt participari vnū
bonū insimul sine diminutōe: neq; vnū i/
pediat aliuz. **E**t cū ista vñitas pcedat ex
mera voluntate et libertate. iō non pē de/
strui p̄ violentiā: neq; p̄ aliquā potentia.
Iō seq̄tur qđ in ea ē fortitudo inuincibil̄.
et sit bonū vez̄ incorruptibile et imorta-
le. **V**idete qđntū bonuz pē pueire homū
ex amore et societate quā h̄z ad deū et ad
hoies. qđ h̄z est totū bonū ipoz hoīim pfe-
ctum et vez̄. **B**revis epilogatio pre-

Dictorū. Titulus.cxxviii.
Pilogātes autē generaliter totū
processum hui⁹ libri iam dictū: vi
dere possum⁹ aliter primo incipiendo ab

infimis creaturis: et a pmo gradu et in se
flori scala nature ascēdendo. paulatim p
uenim⁹ ad verā noticiā et cognitionē dei
inuisibile sūme potēt⁹: sūme sapient⁹ et sū
mi boni. ita q̄ creature nos duxerūt et ele
uauerūt q̄si p q̄r dā scalā ordinatissimam
ad deū creatorē oīm: tanq̄ ad vñū sūmū
pncipiū et p̄fem⁹ et creatorē oīm. et itēx sp̄e
creature duxerūt nos p̄fundī ac intum⁹
ad ip̄m deū. q̄r duxerūt nos ad amanduz
deū: et i amoze ei⁹. et oīderunt nos sūme
ē obligatos ip̄i et ad eū totalr amanduz
Et sic q̄stū in eis ē: vñierūt et iunquerunt
nos cū deo q̄si m̄fimoniū faciētēt. Dein
de descēdim⁹ ab ip̄o sūmo creatore ad ip̄
sas creature. ita q̄ p̄ amorē creator⁹ des
scēdim⁹ ad amorē oīm creaturearū. Quia
amado deū creatorē: amam⁹ oēs creatu
ras: et oia q̄ sunt sui in q̄stū sunt sui. **E**t sic sic
amam⁹ oēs creatureas p̄p̄t ip̄m. **E**t sic sic
ascēsus et descēsus. P̄tio ascēsus a creatu
ris ad creatorē. sc̄do descensus a creatore
ad creatureas oēs. P̄tio enī amabam⁹ cre
atureas. q̄r erāt pulchre et bone. et q̄r nobis
fuiēbat et ppter nos. Sc̄do aut̄ amam⁹
eas. p̄p̄t creatorē. s. q̄r sunt ip̄i⁹: et ip̄se fecit
eas. imo etiā diligim⁹ nosmēt̄p̄os. q̄r su
m⁹ dei. **E**t iste amor est pfect⁹: bon⁹: du
rabil⁹: nobil⁹ et pmanēs. q̄r oris a creatore
nobilitissimo: ab altissimo et a sūmo. **E**t sic
appet q̄ amor dūz daf pmo deo nō pdit:
nō diminuit. imo crescit et multiplicat̄ in
infinitū: et extēdit sine mēsura. q̄r p̄ amo
re dei amat̄ oēs creature: et oia q̄ sunt dei.
Et sic oia amat̄ p̄ vñū amorē: et in virtute
vñū amoris. et nlla res est q̄n sit amara p̄
virtutē isti⁹ amoris. **E**t iō amor n̄ dū daf
do èaltissim⁹: vñiuersalissim⁹ et latissim⁹
Scientia de natura amoris seu dee⁹
ditionib⁹: viribus et p̄prietatibus et de
fructu amoris.

Quoniam autem **T**itulus. ccxix.
miseritatem est quod nihil habemus in nobis quod vere nostrum sit: et quod coram
lit in nostra parte consistat nisi sol amor. et per
sequens thesaurus noster: totum bonum nostrum
est amor bonus. et totum malum nostrum est
amor malus. Quia postquam nihil habemus

Ti.cxxx.et.cxxxi De cōditōe amoris

49

qd sit vere n̄m nisi amorē. si tūc amor n̄ est bon⁹. q̄cqd tūc habem⁹ n̄ ē bonū. et si amor noster est bonus: q̄cqd tūc habem⁹ ē bonū. **Vñ** si amor n̄ est bon⁹: bo/ni sum⁹. si malus: mali sumus. **Solus** amor fa/ amor facit hoīem bonū vel malū. **Et si/** cītē hoīez cut nihil meli⁹ est iñ nobis q̄z amor bon⁹. bonū vñl ita nihil peius ē in nobis q̄z amor mal⁹. malum. **Quia** etiā nihil habem⁹ in nob⁹ qd sit ve/re n̄m nisi amorē. ideo qñ dedim⁹ amo/re n̄m: oīa dedim⁹ q̄ habem⁹. et nihil am plius habem⁹ qd demus. **Etiō** si pdidi/mus amorē n̄m: q̄cqd habem⁹ pdidim⁹ et p̄n̄s pdici sum⁹. **Tunc** aīt pdidim⁹ amorē n̄m: qñ dedim⁹ eī illi cui dare nō debem⁹. **Quia** etiā totū bonū n̄m est amo/r bon⁹. et totū malū n̄m est amor ma/lus. seqtur q̄ vñl n̄ ē aliud nisi amor malus. **Et** ḡcū totū bonū n̄m sit p̄stitutū iñ amo/re. seqtur q̄ h̄z sciam et cognitionem de amore: h̄z cognitionē et sciam de toto bono hoīis. et q̄ ignorat natura; amoris: ignorat totū bonū hoīis. **Ergo** quilibet qñtū p̄t: debet h̄re noticiā et sciam de amo/re. **Et** ideo hic tradet in speciali scia et cognitio de amore: et de natura et pditiōib⁹ ac p̄petratib⁹ et fructu eius.

Op̄cipal fortitudo et p̄petas amo/ris ē: q̄ vñl amans cū amato: et mutat: p̄uerter trāsformat amatē iñ rē amatā.

Titulus.cxxx.

Dicit autē amor vñl et vñtē vñl: Nendim⁹ mutēdi: p̄uertēdi: et trans formādi. **Et** ista ē sua p̄pria natu/ra et cōditio inseparabilis. **Etiō** vñl aman tem cū re amata: et transformat exinde et cōvertit ac mutat amantē in rē amatam. **Etiō** q̄uis h̄ sit notum p̄ expientiā: cū per naturā amoris p̄t nobis h̄ manifestari.

Amor Quia amor de sui natura est donum. et ē dei est p̄ p̄mū donū. ita q̄ ē res donabilē de natu/ra sua. et ideo nō p̄t detineri qñ def. et q̄r amor nō p̄t cogi. ideo ē donum liberalit et sponte datū. et q̄r donum sponte datū est illi⁹ cui datū ē. ac totalē trāslatū et trāsformatū in ei⁹ dominū. et q̄r amor ē tale donum. iñe amor est illi⁹ cui dāt: et trans ferit in dominū rei amate. **Etiō** res ama/ta possidet et obtinet in sua p̄tate iñ suo do

minio amorē sibi datū llbere ac spōte q̄a su⁹ est postq̄s sibi dat⁹ ē. **Et** cū amor tra/hat et ducat secū totā voluntatē q̄ h̄z totū impiū in hoīe. ideo q̄vadat ducit et trahit ac portat secū totum hoīem. et p̄ p̄n̄s cui/ cungz dāt iñe amor: dāt tota voluntas et tot⁹ h̄o. **Et** exinde apparet q̄ amor et vol/untas imutanē et p̄uertere ac trāsportā/tur iñ dñūm et naturā rei amate. **Et** ideo amor mutat rē amantē iñ rē amatā: et amā/te cū amato vñl. et facit vñl de duob⁹. q̄r amans sit vñl cū re amata p̄ fortitudo amo/ris. **Ecce** ḡ q̄ magna ē fortitudo amoris et p̄petas. q̄r h̄z vñl vñtū: mutatiū: p̄uertere et trāsformatū vñl in altez.

Qualis sit ista mutatio et p̄uersio.

Titulus.cxxxi.

Ista autē p̄uersio seu mutatio nō est naturalis: nō est coacta: nō est violenta: nō est penosa nec labo/riosa: sed est libera seu liberalis: spōtanea voluntaria: ex liberalitate facta: placabil et delectabilis et dulcis. **Etiō** q̄r amor quo/cungz vadat: sp̄ vadit sponte: libere: volū/luntarie: placab:liter: delectabiliter et dulciter. et iñ volūtas q̄p̄ amorē vñl et cōficietur cū re amata: nō p̄t separari ab ipa nisi libere et sponte ac volūtarie. q̄r nō p̄t cogi. q̄r tūc nō ēt volūtas neq̄z amor si coge/re. **Et** ista vñl seu p̄iūctio ē fortissima. **Unio a moris** est q̄r volūtas nō p̄t separari a re amata p̄yio fortissi/lentiā: sed solū volūtarie ac sponte. **Licet** ma.

autē amor mutet voluntatē iñ rē amatā: tūc amor semp remanet amor et liberalis amor. q̄r amor quo cungz vadat sp̄ rema/nat in sua natura. et volūtas semp rema/nat volūtas. nec destruit cū mutat. sed ipa volūtas recipit modū formā et na/turā rei amate. et induit ac vestit vestimē/tis rei amate: et portat habitū ei⁹: et deno/minat a re amata. q̄r talis est amor qualē ē res amata. et talis ē volūtas q̄lis ē amor. **Res enī** p̄mo amata dat nomen amoris et voluntati. quia volūtas de se nō est nisi volūtas. nechz aliud nomen. nec amor nō ē nisi amor. nec h̄z aliud nomē de se. h̄z res amata dat sibi nomē suū iñ quaz mu/tat. **Si** volūtas amat trā:tūc dī trā/vel terrea. et amor dī terren⁹. **Et** si amat res mortuas ac mutas. tunc dī mortua

Amor dī noiat a re amata.

Titulus.cxxxii. ⁊ cxxxiii

et muta. **E**t si amat res brutales et bestiales: tunc dicitur brutum et bestiale: et amor brutal. **E**t si amat homines: tunc dicitur humana. **E**t si amat deum: tunc dicitur diuina et amor diuinus. **E**t ita hoc per amorem mutantur: transformari et converti in aliam rem nobilioram vel turpiorum: libere et sponte. **D**o, per istam conversionem et mutationem amoris voluntas per exaltari: nobilitari et ascendere supra se. et etiam per vivificari: corrumpi et descendere infra se.

Titulus.cxxxiiij.

Et quae voluntas per amorem convertitur in rem primo amatam: et recipit materiam et formam eius. id ipsa voluntas exaltatur vel depinatur: nobilitatur vel ignobilatur seu vilificatur: ascendit vel descendit. Namque res primo amata est dignior vel nobilior quam voluntas sit. vel ascendit supra seipsum. vel fuit in inferior vel infra voluntatem. **V**nde res primo amata potest esse superior vel inferior: vel equalis respectu nostre voluntatis. **S**i ergo voluntas dicitur primo amore suam rei superiori: maiori et digniori ac nobiliori quam ipsa sit. tunc ipsa mutatur et convertitur in gradum nobiliorum: ac fit nobilior et dignior et ascendit super se. **S**ed si dicitur suum amorem equali: non ascendit: neque fit nobilior quam ante. **S**icut autem dicitur suum amorem rei inferiori et minorum nobilium quam ipsa sit: tunc ipsa vilificatur: et descendit a sua nobilitate et a suo gradu et a statu sue naturae. quae semper mutatur et convertitur in rem primo amatam: et ab ea denominatur. **E**t quae omnia bona mutationem seu conversionem seu transformationem debet esse in meliori et nobiliore et in altiore: et non in inferiori sibi neque in viliore. id voluntas nostra non debet dare amorem suum nisi rei superiorum nobiliorum ac digniorum et altiorum quam ipsa sit. quae aliter non mutaretur nec convertetur in nobilium neque ascenderet. **E**t quod nihil est super voluntatem nostram nisi de immediate. id secundum voluntas quam voluntas debet primo dare amorem suum deo soli: ut ipsa mutetur et convertatur ac modare transformetur in meliorum et nobiliorum ac digniorum amorem. **H**oc autem clare docet natura per experientiam in propriis gradibus quantumque. quae in inferiora et minora digna mutationem in superioria et magis digna. et ea quae sunt in primo gradu: ut elementa: mutantur et convertuntur in res quae sunt secundum gradum: et res secundum gradus mutantur in res tertium gradus. quae aqua: terra et aer mutantur in arbo-

res et plantas: et ibi habent esse nobiliorum: et arbores per fructum. et plantae mutantur in naturam animalium. et ibi capiunt esse nobiliorum. **E**t sic est ordo nature. **S**icut etiam animalia mutantur in res quarti gradus: ut in hominibus et capiunt nobilium esse quam in se. Ita ergo voluntas cum sit libera et spontanea in sua libertate: debet mutari in melius et in altiorum graduum. scilicet ut ipsa mutetur in eum diuinum. aliter ipsa faceret totum ordinem universi: et contra seipsum. **N**on valet tota natura clamare quod res primo amata debet esse deus. aliter ei fieret iniuria naturae: cum sit nobilior et dignior omnibus. **E**t sic potest quod nostra voluntas per ascendere vel descendere nobilitari vel vilificari.

Do, nulla res est digna de se amore nostro: nec ei debet dari primo: nisi habeat amorem quem posset reddere. et etiam posset nostrum amorem meliorare et nobilitare.

Titulus.cxxxvij.

Quoniam autem amor noster est dominum nobilissimum et dignissimum. quod est liberalissimum: et mutat ipsam voluntatem in naturam alterius: in dominium rei amatae. ita quod res primo amata dominatur voluntati nostrae. et quod non est dignus nec iustus nec debitus: quod res inferior habet a domino rei superioris: nec dominus ei. id nulla res inferior est digna voluntate nostra amo-rem de se nec per se. quod tunc dominatur voluntati nostrae. **E**t id voluntas est intellectualis et spiritualis de natura sua. id est superior omni re corporali. ideo nulla res corporalis est digna amore nostro. quod nec corpus nostrum corpore nec animalia: nec aurum: nec argentum: neque est dignus sol: neque luna: nec arbores: neque elementa sunt digna amore nostro liberali. **T**ene non est nostro dignus: quod res ecclesie dominus ecclesie. sed cum voluntas nostra sit creata. postquam omnis voluntas creata in quantum est creata est ei ecclesie. ideo nulla voluntas creata de se et primo est digna amore nostro. quod tunc habet dominium voluntatis nostrae. **S**ed quod solus dignus: iustus et debitus est: quod res superior: maior et dignior habeat dominium rei inferioris et dominatur ei. et quod solus deus est superior voluntate nostra ac Solus maior: ideo ipse solus est dignus de se amore deus deus nostro primo et per se. **E**t sic per naturam amoris eius etiam conclusum quod solus dignus est per deum amorem per se et primo a voluntate nostra. et nullus

Voluntas dicitur secundum voluntas suum deo soli: ut ipsa mutetur et convertatur ac modare transformetur in meliorum et nobiliorum ac digniorum amorem. **H**oc autem clare docet natura per experientiam in propriis gradibus quantumque. quae in inferiora et minora digna mutationem in superioria et magis digna. et ea quae sunt in primo gradu: ut elementa: mutantur et convertuntur in res quae sunt secundum gradum: et res secundum gradus mutantur in res tertium gradus. quae aqua: terra et aer mutantur in arbo-

Ci.cxxiiii De cōditōe amoris

la alia res. **R**ursū qz amor ē donū et pri-
mū donū: et totū qd habem⁹: et qd volū-
cas nra bz: et nihil aliud bz qd sit suum. et
ideo qn̄ dat amorē: totū qd bz dat: et ni-
hil retinet sibi. **E**t qz nō est iustū: nō ē de-
bitū: qz voluntas det totū qd bz: et qz ni-
hil recipiat. cū enī dat amorē: debz recipie
amorē: cū amorē reqrat amorē: et volūtas
nō curat nisi de amore. qz solus amor est
bonū suū et su⁹ thesaurus. et iō sequit qz
nulla res de se ē digna amo: enī libera-
li: neqz ei dī dari amor: nisi ipa possit red-
dere amorē: et cognoscere amorē sibi da-
tū: et qntū valer. **E**t qz etiā amor ē donū
voluntariū et libez. ideo etiā nulla res est
digna amore tali: nisi etiā habeat volun-
tate p quā possit voluntarie et libere repen-
dere amorē. qz liberalitas reqrit liberalis-
tate. **E**t iō cōcludit qz nulla res inferior
ac minor voluntate: est digna amore nro.
nec ei debz dari amor. Quare sequitur qz

Aulla nec terra: nec aqua: nec elemēta: nec au⁹:
creata ē neqz argentū. nec aſalia nec corporalia sunt
digna a digna amore nro. qz nō habent amorem
moreno quē pnt rependere ac dare p amore nro.
stro.

Quare sequit: qz qfī daf amor noster tal-
bus rebz. qz nō pnt reddere liberaliter: ne-
qz habet amorē liberalē: qz voluntas reci-
pit maxima dāua. **P**rimo qz volūtas effi-
citur vilis: inferior: corporalis: et recedit ac
degenerat a natura sue dignitatis et ex-
cellētiae: et vniſ ac ſiungif cū rebz totali-
ter extraneis. qz voluntas mutat in rem
amatā: et efficit ſimilis rei quā amat: et ta-
lis est ſicut ipa. **S**ed o recipit magnū dā-
num: et pdit qzq dabit. qz pdit ſuum a-
morē. quia nihil recipit ab illis rebz. quia
nullum amorē potest ab illis recipie cum
nullum habeant. et ſic ipa voluntas cum
amore ſuo eſt extra patriā ſuā: ettra na-
turam ſuā. et habitat in terra aliena et ex-
tranea vbi nullus eſt amor. et ideo pau-
perima. denudata nihil habens: ac mu-
tata et ouerſa in res extraneas. et ideo p-
dit ſeipam. et ipē res nō dant ſeipas vo-
luntati. qz nō pnt. et facit iniuriā rebz no-
bilibz et dignis ſuo amore: qbz ſe noluit
bare. Sequit et iſtis qz tales res nō ſuc-
digne amore nro. imo ē ſu naturam dare
eo nrm amore. qz etiāz cū nra voluntas

dat amore: nō ſolū reqrit amore: ſed no-
biliore et digniore qz dat. et etiāz qz amor
ſuus quē det nobilitet a re amata. **E**t qz
ſolus de⁹ qz eſt ſupior nra volūtate: pōt
nobis dare nobiliore amore qz ſit noster
amor. et in infinitū. qz ſolus ſu⁹ amor
eſt infinit⁹ et increat⁹. et etiā ipē ſolū pē ex
altare et nobilitare amore nrm ſibi datū.
ſequit qz ex oībz ſupradict⁹ qz ſolus de⁹ eſt
dign⁹ amore nro. et nulla res inferior eſt
digna amore nro: niſi poterit refundere
amore: et etiā poterit meliorare et nobili-
tare nrm amore. Quare ſi ſic res alia pri-
mo amata qz de⁹: ſit deo maxima iniuria
naturaliter et maximus contemptus.

Natūrā ſe extēdit amor ſeu voluntas:
qntū ſe extēdit res pmo amata: nec ultra
descēdit vel ascēdit. **T**itul⁹. cxxiiij.

Quoniam aut̄ amor mutat amantē **T**itul⁹. c/
et voluntatē in rē amata et in ſu-

Qum dominiū. ita qz res amata at
ſimilat ſibi voluntatē: et cōicat ei ſuā ſili-
tudinē: et format eā ſua forma: atqz deno-
miat ipm amore. ita qz ipē amore tot⁹ eſt
denatura rei amata. et iō qz amore ē ita li-
gatus et vnit⁹ cū re amata. iō voluntas
trāformat rē amata i se. **I**o amore nō pē
ascēdere ſup rē pmo amata: nec volūtas:
eo qz ipē amore extēdit ſe ad oīa ad qz ſe ex-
tendit res pmo amata: et ad oīa qz ſunt li-
gata cū ipa: et nō ultra. **E**t iō qnto res p/
mo amata erit magis cōis et vniuersalit⁹:

Amorē eſt tanto ipē amore erit magis vniuersalis et
cōis. et etiā volūtas. et qnto res pmo a/
mata erit magis particularis: tanto etiam
volūtas erit magis ptiularis et min⁹ cōis.
Vn qz ipa volūtas p amore transformat
et mutat in rē amata et ſequit eām. iō res
primo amata totaliter obtinet et pſſidet
ipam volūtate: et bz totā pſſionem a/
moris. **E**t ſic res pmo amata eſt vna: ita
generalē et ſit vn⁹ p̄m⁹ amore i volūtate. qz
tot⁹ eſt de natura rei pmo amata. ita qz ſic
nō pnt eē ples res pmo amata. ita nō pē
eē niſi vn⁹ p̄m⁹ amore i volūtate. **I**o res
que pmo amata edificat: plācat: ſtabilit et
fundat p̄m⁹ amore in volūtate. qz eſtra/
dit: caput et origo oīm alioz amore qui
pullulat̄a volūtate. **F**it ergo in volūta
te nra vna prima radix oīm alioz amo-

Solus
de⁹ dat
nobis
amor.
et in
infinitū.
qz ſolus ſu⁹
amor
eſt
infini-
t⁹ et
increat⁹.
et etiā ipē ſolū
pē ex
amorez.

Titul⁹. c/
xxx.

Ulitas
amorē eſt
tanto ipē
amore erit
magis vniuersalis et
cōis. et etiā
volūtas. et qnto
res pmo a/
mata erit
magis
particularis:
tanto etiam
volūtas
erit magis
ptiularis
et min⁹ cōis.

Titul⁹. c/
xxi.

Titulus.cxxxv

rū. q̄ radix recipit suā frutē totā a re pri
 mo amata. et ab illo primo amore pullu
 lāt: exēnt et pcedūt oēs alij amores. **E**t
Dēs a/
mores a/
primo a/
more ex/
ecūt.
Prim⁹
amōr est/
occult⁹.
 tū. q̄ radix recipit suā frutē totā a re pri
 mo amata. et ab illo primo amore pullu
 lāt: exēnt et pcedūt oēs alij amores. **E**t
 iō ī aia fit qdā magna arbor amoris cui?
 radix ē p̄m⁹ amor q̄ se multiplicat ī tot
 amores q̄ sunt res q̄ hñt colligantiam
 cū re p̄mo amata. et oēs illi amores sunt
 inclusi ī illo p̄mo amore: q̄ est basis et cā
 oīm. **S**icut enī ab uno semī seu grano
 pullulāt infinita grana. ita ab uno amo/
 re pullulāt infiniti amores tāq̄ ab uno
 semī. **E**t sicut oīa grana q̄ exēnt de p̄rio
 grano sūt illi⁹ nature cui⁹ ē granū vnde
 exierūt. ita oēs amores q̄ exēnt de p̄mo
 amore sunt illi⁹ nature cui⁹ ē p̄m⁹ amor.
Qualis ē radix talia sunt oīa q̄ pullulāt
 de radice. **Q**ualis ē fons: tales sūt riui/
 li. **E**t iō si p̄m⁹ amor fuit bon⁹: oēs alij
 sunt boni. et si iust⁹ iusti. et si ordinat⁹ or/
 dinati. **E**t si p̄m⁹ ē malus et corruptus:
 alij etiā erunt mali et corrupti. **E**t om̄s
 nō sunt nisi vn⁹ amor. q̄r nō est nisi vna
 res p̄mo amata. et oīa alia amata aman/
 tur in frutē rei p̄mo amate. q̄r ppter il/
 lá amant: eo q̄ sunt colligata cū ea: et in
 omib⁹ nō amat nisi res p̄mo amata. **E**t
 exinde sequit⁹ q̄ necessario amat q̄cqd
 cōuncrū est cū re p̄mo amata. et necessa/
 rī odio habet q̄cqd est ī re p̄mo ama/
 tam. et tot oīa generant: q̄ tres apparet
 extra eā. **S**ed tū q̄ p̄m⁹ amor est radix
 oīm alioꝝ amoꝝ. ideo sicut radix sempē
 occulta et non apparet extra: et oīa alia q̄
 exēnt de radice vident. ita p̄mus amor
 est occul⁹: et nō apparet extra se: sed alij
 amores q̄ exēnt ab eo sunt valde manife/
 sti et apparetēs. ita q̄ res p̄mo amata:
 eo q̄ est p̄ma rehēmētissime et fortissime
 p̄iungit cū voluntate: et trahit totā ad se.
 et ip̄a voluntas etiā p̄iungit fortissime cū
 ea. q̄r nihil est qdā impedit. **I**ō talis p̄/
 mus amor est ita for⁹: ita solidatus q̄
 nullo mō pōt destrui: nisi vēiat alia res
 p̄mo amata. et q̄ p̄mo amēt fortior et ma/
 ior q̄ p̄ma. et q̄ excellit totaliter re p̄mo
 amata. et eradicet illū p̄mū amorē a vo/
 luntate. **N**ec ip̄a voluntas pōt ffacere:
 nec vult nec pōt velle p̄ seipam. **E**t q̄r to/
 ta nobilitatio: tota fortitudo et virtus et
 extensio oritur a re p̄mo amata. iō q̄nta

res p̄mo amata est fortior: mag⁹ frutosa
 mag⁹ potens ac mog⁹ vnitaria. et q̄r de⁹ est **A**mor
 potentissim⁹: fortissim⁹ et imortalissim⁹ dei esor
 frutuolissim⁹ ac summe vn⁹. iō q̄n de⁹ est tissim⁹.
 res p̄mo amata: et ip̄a voluntas vnitē ei p̄
 mo p̄ amoꝝ: tunc efficitur potētissima:
 frutuolissima: fortissima et vnitissima. **E**t
 ideo tūc summe p̄fortat⁹ et robora⁹. **E**t h̄
 totū fit frutē rei p̄mo amate q̄ deus est.
Et tunc ab illo amore pullulant infiniti
 amores. q̄r ille amor est cōmunitissim⁹ et
 vniuersalissim⁹ ad oīa se extēdens sicut
 de⁹. **V**n⁹ q̄r oīs creatura respicit deum et
 est dei. iō ille amor p̄m⁹ q̄ est dei: extēdit
 se ad oēs creature. et amans oēs creatu/
 re in frutē p̄mi amoris. **E**t sic amor dei
 q̄n est p̄m⁹: includit in se oēs alios amo/
 res. et sicut oīs creatura respicit deū: ita
 oīs amor creature includest ī amore dei.
Si autē res p̄mo amata sit creatura et nō
 deus. tunc amor p̄m⁹ q̄ est fundatus in
 creatura: et tot⁹ sīm naturaz creature nō
 se pōt extēdere ad creatorē nisi secunda/
 rio: et h̄ pp̄t creaturā. ita q̄ de⁹ nō possit
 amari nisi inq̄stū respicit illā creaturā p̄
 mo amata: et iuuat eā. et h̄z colligantia⁹
 cū ea. et iō nō amat tūc de⁹ sed creatura.
 q̄r nō amat nisi in frutē creature et pp̄t
 creaturā. **C**ōclusum est g: q̄ quantū se
 extendit res p̄mo amata. tantum exten/
 dit se voluntas et amor. et ideo sequit⁹ q̄ p̄/
 mus amor q̄ est vn⁹ solus: radicat ī vo/
 luntate et frutē rei p̄mo amate: q̄ eradicat⁹
 fons: origo et p̄ncipiū: causa et caput om/
 niū alioꝝ amoꝝ. **E**t exinde p̄nt extrahit
 excludit et elici multe alie cōclusiones.

Similitudo et exemplum familiare
 ad oculū: in quo omīa que dicta sunt de
 amore manifestant. et hoc est q̄ se sic ha/
 bet res p̄mo amata ad voluntatē et amo/
 rem: sicut vir sponsus seu marit⁹ seba/
 bet ad sponsam seu uxorem.

Titulus.cxxxv.
Domiā autē res primo amata h̄z
 dñi et p̄ncipalitatē ac supiori/
 tate respectu voluntatis nře. ita q̄
 ip̄nra voluntas trāfformat in eā. et ipsa
 res p̄mo amata denoīat determinat spe/
 cificat voluntatē et amore nřm: et nobili/
 tat et exaltat ac dignificat. et etiā fortifi/
 cat.

Ti. cxix xvi De cōditōe amoris

cat ac roboretur: si metet et fortat, et hoc sit idoneum
ne viuere et prout voluntarie et spontanee. quod est in voluntate et ipsam rem primo
amatam per amorem liberalem et spontaneum. et id
sit quoddam matrimonium inter ipsam nostram
voluntatem et re per primo amatam. **Et taliter** enim
seu coniunctio libere et sponte facta matrimonio
num potest appellari. eo quod ipsa res primo
amata: huiusmodi viri et sponsi. et conditio-
nes eius et ipsa voluntas habet modum et condi-
tiones mulieris et sponsi. **Sicut** enim in
matrimonio seu coniugio vir huius dominium:
principalitatem et superioritatem et mulier habet
subiectionem et inferioritatem. ita sicut se ha-
bet res primo amata ad ipsam voluntatem. et
veraque coniunctio est voluntaria: spontanea
et libera. et sit per amorem liberalem et sponte. et quod
si oportet conditores quos habet vir respectu mu-
lieris. et econtra. siles habet res primo ama-
ta respectu voluntatis. et eodem modo. **Unde** si
cuit mulier non habet nisi viuere et spon-
sum. ita voluntas non habet nisi viuere pri-
mo amata cum quod facit suum matrimonium.
Et sicut matrimonium postquam factum est non
separatur nisi per mortem. ita matrimonium voluntatis et rei primo amatae non separatur nisi
per mortem. et hoc de se vel per se. **Et** id rōne
istius convenientie omnia quod dicta sunt de amo-
re et voluntate et de re per primo amatam: possimus
clare videre per experientiam ad oculos
in matrimonio reali: quod sit inter virum et
mulierem. quod utrobius sit sicut et eodem modo
sed ibi involuntate occulere: et in visu et mu-
liere manifeste. **Et** ideo relumam quod dicta
sunt de amore et voluntate et de re per
matrimonio amata. et sic manifeste videbitur per matrimoniū
virum et mulieris sicut dictum est.
Vñ dictum est enim quod per amorem voluntas mu-
tatur: queritur et transformatur in rem ama-
tam. **Et** etiam dictum est quod voluntas potest exal-
tari: nobilitari et ascendere supra se: ac etiam
amplificari et descendere infra se. et hoc
est natura et conditione rei primo amatae.
Et etiam quod tantum ascendit voluntas: et ad
tantum se extendit quantum res primo ama-
ta: et cetera alia. **Ut** ergo omnia ista clare
videamus. exemplum tale faciemus.
A exemplum familiare ad omnia quod pertinet dici
de amore et voluntate et re per primo amata.

SIt enī aliq̄s hō paup 2 de gene
re infimo: nulli^o reputatōis: h̄ns
sex vel octo filias eiusdez deditio-
nis. certū est om̄es istas eçles esse: natu-
ra: genere 2 i nobilitate: dignitate: paup-
tate. vna nāq̄ non excellit aliā: et nō pote-
runt esse magis eçles. tūc p̄tingat q̄ vna
earū p̄iungat p̄ matrimoniuꝝ vni iustico
sicut ip̄a est. et alia vni cui qui nō multū
ip̄am excedat in nobilitate. tertia vno vni
militari. quareca militi. q̄nta comiti. sexta
duci. septima regi. octaua imperatori. **E**c-
ce om̄es iste puelle a p̄ncipio de natura
sua. p̄pria erant equales: nulla alia nobis-
lior: nulla potentior: ditione seu dignior.
sed p̄ copulationē cū viris videm⁹ maxi-
mam differentiā inter eas 2 inequalitatē.
qr̄ p̄ma est rustica. alia modicum excedit.
tertia magis exaltaꝝ. quarta multū exal-
tatur. q̄nta adhuc e magis. sexta 2 septima
adhuc plus. octaua est maxime exaltata.
qr̄ est v̄toꝝ imperatoris. Sed ista nobilita-
tio: exaltatio 2 ascēsas: venit tñm ex parte
viroꝝ q̄b̄ m̄rimonialiter p̄iungunt. 2 nō
ex parte mulierꝝ. qr̄ oēs erant eçles. Et sic
apparet q̄ mulier sponsa mutat in viruꝝ
sponsum: et ab ip̄o denoiat̄: specificatur
2 determinat̄. **S**ilr aut̄ sit de voluntate.
ita q̄ ip̄a p̄t exaltari 2 ascēdere fīm natu-
ram rei amata: et fīm gradū suū. **E**t iō ip̄a
voluntas denoiat̄ terrena: si res p̄io ama-
ta sit terrena. et si res p̄mo amata sit bru-
talit̄: ip̄a denoiat̄ brutalis. et si res talis sit
humana: ipsa denominat̄ humana. 2 si res
p̄mo amata sit deus: ip̄a denominat̄ diui-
na. 2 qr̄ deus est rex imperatorꝝ sumimus.
et iā ip̄a dicit̄ regina 2 impatrix omnium
sicut deus. **E**t tunc voluntas nō p̄ ascen-
dere ad maiore dignitatē et excellentiam:
neq̄ potest habere maiore sponsum. **E**t
in om̄es voluntates p̄mo sunt equales i
natura: sed postea vna ascendit et exalta-
tur supra aliā fīm sponsum cui cōiungit̄.
fīm q̄ res p̄mo amata et cui p̄mo p̄iungi-
tur est magis vel min⁹ digna. Itēz sicut
videmus q̄ mulier q̄ est vera sponsa. cū
suo vero sposo habet vnu nouū amorē:
q̄ nouiter causat̄ qui est vnu. in futurū il-
lius primi amoris amans de nouo om̄is
aliis: q̄ habent colligationeꝝ cū illo sposo

Voluntas nobilitate sum natura rei amare

b

Titu.c/
ccc.
Ti.ccc/
ccc.

21. ๔๔

Titulus. cxxxvii.

viro suo. et omnes quae vir sibi diligit: ipsa diligit; et tamen antea non dilerit. vel si amabat: non propter virum neque virtute viri amabat. sed modo generans noui amores. et tot amores nascuntur de primo amore: quod sunt illa que vir amat: et que habet unitatem cum viro. et per omnia amat suum virum: et omnes amat virtutem viri: quae sunt amici et cognati viri. et sic in amore viri includuntur omnes alii amores tantum in radice. et ille amor primus continet omnes alios amores. si autem vir moriaatur et mulier accipiat alium virum sponsum: tunc destruitur ille primus amor. et per omnes alii amores quae habebant ortum ab illo amore: et causa est unus aliis novus amor: quae est radix aliorum amorum. **Sicut** autem sit de muliere respectu viri. sit de voluntate respectu rei primo amata. sed istud matrimonium est inuisibile et

Per alterum modum dicitur amata: necesse est per virtutem illius primi amoris amorem oiam que deo amat. Et tunc voluntas est potentissima ad amandum. quae habet amorem suum communem summe unitam: per quem potest oiam amare sine labore: sine difficultate. ita per unum amorem oiam amat. nec in seipso dividitur: sed per manet in uno amore: quod semper manet in una re primo amata. Item sicut mulier si piungatur enim bono: diuinitur: fortis: potenter: nobili viro: tunc manet in securitate: in pace: in gaudio et in quiete. et si disfigatur unum viro malo: puerus: misero: paupiri: tunc semper erit in tribulatione et miseria. ita sicut quae voluntas confunditur cum re primo amata: quae sit bona: fortissima: ditissima et potentissima: solida: immobilia: eterna et invariabilis: nullo indigena: in se habens omnem sufficientiam. tunc ipsa est in pace: in solitudo et in gaudio. et nullo modo potest turbari: nec ledi: nec affligi: nisi in re quam amat et diligit. Et propterea quae illa rem solum amat que auferri non potest: non potest ledi neque habere defecatum. quae neque potest illa regi alicui appetere habere sufficientiam in illa. nec sollicitari de ammissione illius. quae eam potest non potest nisi vellet. **D**uia ergo illa res sufficiens est: non patitur indigentiam. quae infusibilis et imutabilis. non potest sustinere aliquam violentiam: neque sentire mutabilitatem. **A**cte quae deus

est res primo amata: talis est voluntas nostra. Sed quae piungit per amorem cum re primo amata: quae est infirma: mobilis: varia: crebrum: fluens: indigena: non habens per se propriam definitiæ. tunc ipsa voluntas est in tribulatione: nullam habens securitatem in seipso. quae sequitur rem primo amatam: et multa mala veniunt illi per illam. Unde oportet quod tales diligat quae sunt res quibus res primo amata indiget: et sine quibus esse neque permanere potest. **E**t quae illae res sunt corruptibiles: infusibilis: perdibili. ideo voluntas semper est in tribulacione: nunquam secura. et talis res primo amata est creatura. et talis est voluntas. quae res primo amata est creatura: et tamen ipsa voluntas non deficit amare illas rem. quae postquam amata est primam: ille amor non potest destrui nisi per aliam rem primo amata. sicut si mulier piungatur viro: nunquam deficit amare ipsum. Ita sicut ineptissimum est per tria naturam piungere mulierem cum bruto. ita etiam per tria naturam esset si voluntas nostra quae est de natura spirituali piungatur per amorem cum re primo amata nature extranea. Ut cum auro: argento: et rebus multis et irrationabilibus. Item sicut mulier dicitur perditam in sponsam viro malorum nequam. ita etiam voluntas dicitur perditam: quae per amorem piungitur cum re mala et pessima. **E**t ut oiam perducamus in oibz que dicuntur de amore ratione voluntate et de re primo amata: recurrentur est ad illud exemplum iam dictum de pueris. quae ibi clare omnia videre possumus.

Capitulum de duobus amoribus primis. et non sunt nisi duo amores primi. Unus est amor dei: quae dicitur amor cordis: universalis: seu voluntas cordis et universalis. et aliis est amor suorum: quae dicitur propria et priuata: seu voluntas propria et priuata.

Titulus. cxxxviii.

Via iam dictum est quae ex re primo amata et ex ratione voluntate sit in nobis unde amor. qui postquam est generatus est radix: caput: origo et principium et primus fundamentum: omnium aliorum amorum. et quae in virtute illius primi amoris oiam alia amantur. et quae per illum primum amorem nascuntur de novo innumerabiles amores. vel potest nasci. et hoc declaratum est etiam per